

Klein: Efter den meget ærede Ministers Udtalelser kunde jeg for den Sags Skyld gjerne have renonceret paa Ordet, men jeg maa dog tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbøel Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede om, at det Udvalg, som i forrige Sæssion blev nedsat for at drøfte denne Sag, havde udtalt sig for en anden Ordning end den, der er foreslaaet i det nu foreliggende Lovudkast. Jeg vilde i den Anledning gjerne bringe min egen Person i Erindring, idet jeg, der havde den Ære at være Medlem af dette Udvalg, ikke hørte til dem, som indstillede en saadan anden Ordning. Derimod maa jeg være meget enig med den ærede Rigsdagsmand deri, at det var ønskeligt, om Sagen snarest mulig maatte kunne komme til et nyt Udvalgs Behandling, for at den derefter kunde blive videre fremmet og komme til endelig Afgjørelse i denne Sæssion. Jeg skal nemlig ikke nægte, at jeg beghyndte at blive noget urolig tilmode, da jeg hørte den ærede Rigsdagsmand, som først tog Ordet i denne Sag, udtale sig for en Udsættelse af Sagen; jeg blev imidlertid mere beroliget, da han mod Slutningen af sit Foredrag antydede, at det dog ikke just var hans Mening, at hele Sagen skulde udsættes, men kun at den endelige Ordning af den skulde udskydes. Det vilde, forekommer det mig, være i højeste Grad uheldigt, om Sagen heller ikke denne Gang skulde blive bragt tilende. Den ærede Rigsdagsmand for Holbøel Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har jo vistnok i denne Sag, som i saa mange andre, en særdeles stor Sagkundskab, men det skulde gjøre mig ondt, om jeg dog ikke ogsaa turde tiltroe mig selv nogen Sagkundskab i dette specielle Tilfælde, og jeg antager da virkelig, at han har Ret, naar han mener, at det, der vilde vindes ved det foreliggende Lovudkast, naar det blev ophøiet til Lov, kun vilde være en Smøbekommen af forskjellige Hensyn til enkelte Personers Bequemmelighed, og en Tilveiebringelse af en anden Ordning af nogle underordnede Punkter med Hensyn til Forretningsgangen o. desl. Jeg skal lægge mit Bidnesbyrd til den høitærede Ministers, at der er en stor og sølelig Trang til en Omordning af Skiftecommissionen i Kjøbenhavn, og jeg anseer

det for usforsvarligt at udskyde denne Reform længere. De Grunde, der tale for Reformen, ere ansøgte i Motiverne, og da jeg forudsætter, at de ærede Medlemmer have gjort sig bekendte med disse, vil det være en ufornøden Tids-spilde at gjentage, hvad der staaer i dem; kun et Par Hovedpunkter skal jeg tillade mig at fremhæve. Den nuværende Tilstand med Ordningen af Skiftecommissionens Forretninger i Kjøbenhavn indeholder i sig en Usandhed og en Usømmelighed. Det er en Usandhed, at to Medlemmer af Hof- og Stadsretten fremtræde som de, der besørge Skiftecommissionens Forretninger, skjøndt det i Virkeligheden i de allerfleste Tilfælde kun er en Enkelt, der har med dem at gjøre, og det er en Usømmelighed, at en Mand, som er Medlem af en af Landets Dverretter, skal sætte sit Navn under Ting, han ikke kjenner og ikke har havt med at bestille. Det er dernæst en uheldig Ordning, at der hvert andet Aar skeer en Forandring i Henseende til det Personale, som behandler Skiftesagerne; vel er det min Overbeviisning, at de Mænd, der indtræde i Skiftecommissionen, medbringe en saa almindelig og alfidig juridisk Dannelse, at den kommer dem tilgode ogsaa ved Behandlingen af Skiftesager, saa at de uden Vanskelighed og i forholdsmæssig kort Tid erhverve sig den nødvendige Erfaring og praktiske Indsigt, hvad specielt Skiftesagerne angaaer, men dog er det ganske vist, at der altid maa hengaae nogen Tid, inden de ret søle sig hjemme i de nye Forhold, og det kan derfor ikke være Andet end til Ulempe for Behandlingen af Skiftesagerne, at Afvekslingen skeer saa hyppig som hvert andet Aar. Men er det til Ulempe for Sagerne, da troer jeg, at Ulemperne i en anden Retning ere endnu væsentligere, de Ulemper nemlig, som flyde af den mindre sikre eller stabile Stilling, som Skiftecommissionens Medlemmer komme til at indtage ligeoverfor de forskjellige Personer, med hvem de komme i Berøring, saavel Personer, henhørende til Skiftecommissionen, som Personer, der ikke henhøre dertil. Jeg skal, som sagt, ikke i dette Dieblif udvikle dette videre, jeg vilde kun søie mit Bidnesbyrd til den meget ærede Justitsministers om Nødvendigheden af, at Sagen nu bringes tilende.